

Full diocesà

10 de juliol del 2016

p4 i p8 —Informacions sobre la Diada Missionera 2016

p6 —El Papa emèrit Benet XVI celebra 65 anys de sacerdoci

Diada Missionera: ajudan's a ajudar Ruanda

«Mestre, què he de fer per a tenir l'herència de la vida eterna?»

Diumenge XV de durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre del Deuteronomi

Moisés s'adreçà al poble i li digué: «Escoltaràs el Senyor, el teu Déu, guardant els seus manaments i els seus decrets escrits en el llibre d'aquesta Llei, i et convertiràs al Senyor, el teu Déu, amb tot el cor i amb tota l'ànima. La Llei que avui et dono no és massa difícil per a tu, ni és fora del teu abast. No és pas al cel, que puguis dir: Qui és capaç de pujar-hi per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Ni és tampoc a l'altra banda del mar, que puguis dir: Qui és capaç de travessar-lo per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Són paraules que tens molt a prop teu per poder-les complir: les tens als llavis, les tens al cor.»

(30,10-14)

Salm responsorial

Els humils que busquen Déu sincerament diran:
«Tingueu llarga vida.» Jo, Déu meu, sóc un pobre sofrent.
(Salm 68)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Jesucrist és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell. Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha, tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

(1,15-20)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, un mestre de la Llei, per provar Jesús s'alçà i li va fer aquesta pregunta: «Mestre, què he de fer per tenir l'herència de la vida eterna?» Jesús li digué: «Què hi ha escrit a la Llei? Què hi llegeixes?» Ell contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima els altres

com a tu mateix.» Jesús li diu: «Has respost bé: fes-ho així i viuràs.» Ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: «I per a mi, qui són aquests altres?» Jesús prosseguí: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i caigué en mans de lladres, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava pel mateix camí un sacerdot que el veié, però passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita, quan arribà al lloc, passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que viatjava per aquell indret, quan arribà i el veié se'n compadí, s'hi acostà, li embenà les ferides, després d'amorosir-les amb oli i vi, el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se n'ocupà. L'endemà, quan se n'anava, donà dues monedes de plata a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni, et pagaré les despeses que hagi fet de més. Quin d'aquests tres et sembla que va veure l'altre que hem d'estimar, en l'home que havia caigut en mans de lladres?» Ell respongué: «El qui es va compadir d'ell.» Jesús li digué: «Doncs tu fes igual.» (10,25-37)

«Són paraules que tens molt a prop teu per a poder-les complir: les tens als llavis, les tens al cor»

El bon samarità

P. Raniero Cantalamessa, ofmcap

A l'interrogant d'un doctor de la llei, Jesús respon narrant una paràbola. En la música i en la literatura mundial, hi ha començaments que s'han fet cèlebres. Quatre notes, en determinada seqüència, i qualsevol entès exclama immediatament, per exemple: «Cinquena simfonia de Beethoven: la destinació crida a la porta!». Moltes paràboles de Jesús comparteixen aquesta característica: «Baixava un home de Jerusalem a Jericó...», i tots saben immediatament de què és tracta.

En l'ambient judaïc d'aquell temps es discutia sobre qui havia de ser considerat, per un israelita, el propi proïsme. S'arribava en general a comprendre, en la categoria de proïsme, a tots els compatriotes i als prosèlits, això és, als gentils que s'havien adherit al judaisme. Amb l'elecció dels personatges (un samaritano que socorre a un jueu!) Jesús ve a dir que la categoria de proïsme és universal, no particular. Té com a horitzó l'home, no el cercle familiar, ètnic o religiós. Proïsme és també l'enemic! Se sap que de fet els jueus «no tenien bones relacions amb els samaritans» (cf. Jn 4, 9). La paràbola ensenya que l'amor al proïsme ha de ser no només universal, sinó també concret i actiu. Com es comporta el samarità de la paràbola? «Apropant-se-li, va embenar les seves ferides, tirant en elles oli i vi; i muntant-lo sobre la seva pròpia cabalgadura, el va portar a una posada i va cuidar d'ell...

Però Jesús opera una inversió inesperada respecte al concepte tradicional de proïsme: proïsme son nosaltres, quan no esperem pasivament a qui ens necessita, sinó que sortim a l'encontre!

La imatge

El bon samarità (1886).

El mestre de la Llei demana a Jesús: «Qui és el meu proïsme?» I Jesús li contesta amb aquella paràbola tan coneguda del bon samarità que es compadeix del necessitat i l'auxilia. Acaba dient-li: «Tu fes igual.» L'amor es manifesta en les obres. Jesús feia el que deia. El bon samarità és un retrat d'ell mateix. La seva vida no és res més que un socórrer i aixecar la pobra humanitat caiguda en mans de lladres.

Agenda

Lit. hores: Setmana III

11 dilluns

—Sant Benet, abat (480-547)
—Santa Olga, reina (879-969)
Proverbis 2,1-9 / Salm 33 /
Mateu 19,27-29

12 dimarts

—Sant Joan Gualbert, abat (*999-1073)
Isaïes 7,1-9 / Salm 47 / Mateu
11,20-24

13 dimecres

—Sant Enric, laic (972-1024)
—Isaïes 10,5-7.13-16 / Salm 93 /
Mateu 11,25-27

14 dijous

—Sant Camil de Lelis, prevere
(1550-1614)
Isaïes 26,7-9.12.16-19 / Salm 101 /
Mateu 11,28-30

15 divendres

—Sant Bonaventura, bisbe i doctor
de l'Església (*1274)
—Santa Angelina (1377-1435)
Isaïes 38,1-6.21-22.7-8 / Salm
Isaïes 38,10.11.12abcd.16/
Mateu 12,1-8

16 Dissabte

—La Mare de Déu del Carme
Miquees 2,1-5 / Salm 10 /
Mateu 12,14-21

17 diumenge XVI de durant l'any / Cicle C

—Sant Aleix, laic (s.V)
Gènesi 18,1-10a / Salm 14 / Colos-
sencs 1,24-28 / Lluc 10,38-42

Avui, Diada Missionera per Ruanda

Delegació Episcopal de Missions

Aquest diumenge 10 de juliol a la diòcesi de Vic se celebra la campanya per ajudar Ruanda.

Cada any hem pogut ajudar diferents parròquies i comunitats. L'any 2015 hem ajudat:

- L'escola «Dominique» per refer la teulada que havia caigut.
- També l'escola de la parròquia de Muhondo per a material escolar.
- Continuem amb la campanya dels apadrinaments: «apadrinant un nen o nena perquè es puguin escolaritzar».
- Casal de formació per a la parròquia de Munyana.

Aquest és un dia per a pensar i estimar els germans de Ruanda i unir-nos a ells en la pregària, fent que aquest vincle que existeix d'ajudar-nos mútuament continuï donant fruits, tant a nivell econòmic, com pastoral, com espiritual.

En aquesta jornada, cal que la pregària i la cooperació material siguin protagonistes, especialment per l'es-

tat de necessitat que sofreixen tantes persones i poblacions de l'Església germana de Ruanda. Els sacerdots, religiosos i laics necessiten mitjans per fer conèixer a Jesús no només amb la paraula, sinó també amb el compromís concret per la promoció humana.

Us fem saber que l'any que ve, 2017, durant la segona quinzena de maig es farà un viatge a Ruanda.

Per a més informació, estem a la vostra disposició el dijous a la tarda de 5 a 7 a les oficines del bisbat de Vic, c/ Santa Maria, 1, tel. 938 832 655.

Trobada de sacerdots ruandesos

El 23 de juny a la parròquia de Santa Maria de Manlleu es va celebrar un trobada de sacerdots ruandesos que treballen al nostre bisbat. Els acompanyaven el bisbe Romà i altres sacerdots de la diòcesi que varen estar molts anys de missioners a Ruanda. Es va concelebrar una eucaristia i tot seguit es va fer un dinar de germanor.

Necrològica

Mn. Joaquim Font Gassol

Nascut a Igualada el 13 de maig de 1925, rebé l'ordenació sacerdotal el 22 de maig de 1949. Nomenat vicari de Roda de Ter, però ràpidament passà a Sant Hilari Sacalm com a vicari mestre. L'any 1953 retornà a Igualada com a vicari de la Soledat, d'on esdevingué ecònom l'any següent. En 1955 fou nomenat ecònom de l'Espelt i capellà de l'Hospital d'Igualada. També fou consiliari d'Acció Catòlica, director espiritual del col·legi de les Escolàpies i assessor religiós de Ràdio Igualada.

En 1967 fou nomenat rector-arxiprest de Prats de Lluçanès. En la reforma dels arxiprestats fou elegit arxiprest del Lluçanès durant dos mandats. En 1995 fou nomenat rector de la parròquia de la Soledat d'Igualada. Després de la seva jubilació, es retirà a Piera i es dedicà a múltiples serveis, com l'atenció de diversos geriàtrics i confessor de la basílica de Santa Maria d'Igualada. Fou dels primers igualadins de l'Opus Dei. Morí el propassat dia 24 de juny. Al cel sia.

Curset d'estiu 2016: la bellesa de la família

Redacció

El futur de la família, sens dubte, és el futur d'una societat i el de l'Església. Si enguany el Pla Diocesà de Pastoral ens convida a fixar els nostres ulls en les famílies concretes de les nostres parròquies i de la nostra diòcesi, aquesta invitació es veu urgida pel sant pare Francesc en la seva recent exhortació apostòlica *Amoris laetitia*. Quines claus de lectura cal destacar per a comprendre l'abast del text del Sant Pare? Quin paper s'encomana al prevere en l'exhortació apostòlica? Com preparar per a la celebració del matrimoni en el context d'una pastoral familiar parroquial?

La renovació missionera de les estructures ha portat el Papa a reformar el procés judicial per a les causes de nul·litat: què ha reformat el Pontífex? Quina incidència té al nostre bisbat? Ens en parlarà el vicari judicial.

Arreu sorgeixen iniciatives pastorals a favor de la família, especialment en moments de crisi. El curs vol ser un petit «aparador» d'aquestes experiències: l'orientació familiar, l'acolliment de mares solteres, l'acompanyament de mares que han avortat i la relació entre la família, la parròquia i l'escola. Finalment, a ningú no se li escapa la necessitat, per a reeixir en l'amor, d'una sana afectivitat. Experts en la pedagogia de l'afectivitat ens donaran algunes pistes per a no naufragar en l'intent d'estimar. Aquest és el programa:

Dilluns dia 18

10'00: Pregària. 10'30: Presentació del curs. 10'45: *Amoris laetitia*: claus de lectura. Mn. Nicolás Álvarez, prof. de la Universitat San Dámaso i vicari de la parròquia de Canà. 12'00: Pausa. 12,30: El paper del prevere en l'acompanyament a les famílies (principals escenaris: creixement, crisi, ruptura). 13,30: presentació d'Episcopus. 14,00: Dinar.

Nicolás Álvarez de las Asturias

16,00: Experiències pastorals: el centre d'orientació familiar (Terrassa), el projecte Raquel (pastoral post-avortament). 17,00: Comiat.

Dimarts dia 19

10'00: Pregària. 10'30: La preparació al sagrament del matrimoni. Parròquia i pastoral familiar. Mn. Nicolás Álvarez. 11'45: Pausa. 12'15: Experiències pastorals: Casa Guadalupe i Serventes de la Passió. 13'15: Presentació de l'audiovisual «Hem perdut l'oremus», d'Ignasi Díaz. Família, escola i religió. 14'00: Dinar. 16'00: Causes de nul·litat matrimonial. La reforma del papa Francesc. Qüestions pràctiques. Mn. Francesc Chía, vicari judicial. 17'00: Comiat.

Dimecres dia 20

10'00: Pregària. 10'30: Aprenguem a estimar: educar en l'afectivitat. Fundació «Desarrollo y persona». 11'30: Pausa. 13'00: Eucaristia. 14'00: Dinar i comiat.

Informació i inscripcions.

Al tel. 938 332 655 i al c/e bisbatdevic@bisbatvic.com.

Any Sant de la Misericòrdia: guanya el Jubileu a la Catedral de Vic

Horari diari de confessions: matí de 10 a 12, tarda de 5 a 7.

Benet XVI celebra 65 anys de sacerdot

Redacció

La Sala Clementina del Palau Apostòlic del Vaticà va albergar el dimarts dia 28 de juny la commemoració del 65è aniversari de l'ordenació sacerdotal del papa emèrit Benet XVI. Van ser-hi presents el papa Francesc i diversos cardenals i bisbes.

Adreçant-se al papa emèrit, Francesc va dir: «Vostè, Santetat, continua servint l'Església, no deixa de contribuir veritablement amb vigor i saviesa al seu creixement; i ho fa des d'aquest petit monestir Mater Ecclesiae al Vaticà, que no és com un d'aquests racons oblidats en els quals la cultura del descartament d'avui tendeix a relegar les persones quan, amb l'edat, les seves forces disminueixen. És tot al contrari.»

Benet XVI, per la seva banda, afirmà:

«Gràcies sobretot a vostè, Sant Pare! La seva bondat, des del primer dia de l'elecció, a cada moment de la meua vida aquí m'emociona, em porta de debò, interiorment. Més que en els jardins vaticans amb la seva bellesa, la seva bondat és el lloc en el qual habito: em sento protegit. Gràcies també per la paraula d'agraïment, per tot. Esperem que vostè pugui anar endavant amb tots nosaltres en aquest camí de la misericòrdia divina mostrant el camí de Jesús, cap a Jesús, cap a Déu.»

I acabà dient: «Al final volem inserir-nos en aquest "gràcies" del Senyor i així rebre realment la novetat de la vida i ajudar a la transsubstanciació del món: que sigui un món no de mort, sinó de vida; un món en el qual l'amor ha vençut la mort.»

Notícies Breus

Web català sobre el Papa

Redacció

Què ha dit el papa Francesc sobre la contaminació? I sobre els refugiats? Trobar citacions concretes davant l'allau d'informació i declaracions del Pontífex sembla inversemblant, però el web <tot-francesc.wordpress.com>, creat pel periodista Miquel Urmeneta, facilita aquesta tasca. Perquè aquesta pàgina web pretén fer més senzilla la consulta dels principals escrits del Sant Pare a partir dels seus fragments més representatius.

Augment de pelegrins

Redacció

El Camí Ignasià ja ha superat el miler de pelegrins registrats. Així ho recull la Memòria 2015 de l'Oficina del Pelegrí del Camí Ignasià.

Aquesta ruta de pelegrinatge recrea el camí que va fer Ignasi de Loiola, essent cavaller, l'any 1522 des de la seva casa natal a Azpeitia (Guipúscoa) fins a Manresa. Malgrat que les xifres absolutes continuen essent modestes, l'increment de pelegrins és molt alt.

L'article

La il·lusió

Josep Maria Rovira Marsal

Transmetre il·lusió per viure és un objectiu que, més que proposar-nos, hauria de sortir espontàniament de dins de cada educador. L'educador ha de ser una persona il·lusionada.

La il·lusió és per a algunes persones una actitud bàsica en la seva manera de viure. Són gent de temperament alegre que saben gaudir de la vida sense necessitat de gaires complicacions. Són gent de permanent i refrescant joventut, que descobreixen constantment noves i senzilles possibilitats per a passar-s'ho bé. Són gent que, potser sense saber-ho, han trobat l'art de viure i ho manifesten en el llenguatge dels seus ulls, en la frescor del seu somriure i en l'oblit del que per a moltes persones constitueix el tema central de la seva conversa: les malalties, els accidents, la carestia de vida..., i un reguitzell de tons foscos i tristes musicalitats. Gent que troba en allò que per a un altre seria la monòtona repetició d'un acte, una ocasió per a fruit de la vida. Gent que ens ajuda a obrir els ulls a espais oberts, refrescants com la llum que ens il·lumina.

En canvi, hi ha gent que és incapaç d'il·lusionar-se per res, que és incapaç de divertir-se amb res. Sembla que estiguin de tornada de tot. Qualsevol nova proposta té, per a ells, inconvenients o dificultats insuperables. A qualsevol iniciativa hi veuen problemes. S'avorreixen en quasi tot. Es queixen constantment. Els falta il·lusió per les coses i per les persones. Ningú no els sembla bé del tot. Menyspreen, o potser envegen, els qui són feliços amb poca cosa. Si van d'excursió a peu, es passen l'estona queixant-se i frenant el qui va davant. Si van a esquiar, es passen el dia al bar. Si fan esport, es cansen de seguida, sobretot si perden. Viuen plantejaments de monòtons desencants. Semblen sempre cansats.

Si detectéssim el preludi d'alguna d'aquestes actituds en els nostres fills, hauríem de plantejar-nos seriosament la seva correcció, ajudant-los a veure el que tenen de ridícul i animant-los a superar-les.

Hem d'educar la il·lusió, però fugint d'ingenuïtats i falsos idealismes. Educar la il·lusió pot ser molt important i pot influir en molts aspectes de la vida dels nostres fills. En la capacitat per a aprendre, per exemple. Algú va dir que la cultura és la capacitat d'admirar o meravellar-se davant la creació. És, per tant, una actitud. Una actitud oberta a les coses, al món, a les persones, que té a veure amb l'interès per saber. La il·lusió els portarà a aprendre. La il·lusió els portarà a posar esforç per ser millors. La il·lusió els portarà a ser feliços. Per a educar la il·lusió ens hem d'il·lusionar per educar.

El llibre

Abiertos a la esperanza. Retazos bíblicos

Núria Calduch-Benages

Editorial: Centre de Pastoral
Litúrgica.

Preu: 9 euros.

Tot el que ens pugui ajudar a conèixer més i millor la Paraula de Déu i tot el que faciliti la seva penetració en el més profund de la nostra vida, caldrà aprofitar-ho al màxim.

Per això són importants llibres com aquest, en què s'expliquen amb senzillesa i profunditat temes diversos sobre la Bíblia, en la línia del que recentment va publicar la mateixa autora, en aquesta mateixa col·lecció, amb el títol de *Nascuts per a l'alegria*.

Les dones seguidores de Jesús és el tema més repetit entre els set escrits que reuneix aquest llibre. Sens dubte, una bona invitació a endinsar-nos en aquest camí per a apropar-nos a les pàgines bíbliques i viure-les plenament, ja que són el punt de referència de la nostra fe.

Glossa

Continuem essent una Església missionera!

Romà Casanova, bisbe de Vic

El segon diumenge del mes de juliol és al nostre bisbat la jornada de la *Diòcesi Missionera*. Aquesta jornada va néixer en un moment en què teníem molts missioners de la nostra diòcesi en territoris de la missió *ad gentes*. La situació ha canviat, i molt més del que anys enrere podíem pensar. En aquests moments d'escassetat de vocacions sacerdotals i religioses, ja no tenim cap sacerdot diocesà en terres de missió; però sí que, gràcies a Déu, hi ha religiosos missioners, fills de les nostres parròquies. Hi ha, però, com ja hem dit moltes vegades, presència de sacerdots i religiosos entre nosaltres, que són oriünds dels països que serviren els nostres sacerdots i religiosos.

El temps han canviat, però una Església particular no pot deixar mai de ser missionera. Certament que ho hem de ser, ara més que no pas abans, entre nosaltres. És el que anomenem la nova evangelització. Hem de ser una Església en sortida, com ens demana el papa Francesc tan sovint. I en aquest any pastoral no podem oblidar que ho hem de ser especialment en el tu a tu, en la distància curta. No podem deixar de dir el que hi ha en el nostre cor. Hem de sortir amb les obres de misericòrdia a trobar el germà i donar-li el testimoni de l'amor que salva i allibera.

Però, continuar essent una Església missionera, ens demana de no trencar els lligams amb aquelles comunitats eclesials amb les quals tenim vincles nascuts per la presència dels nostres missioners diocesans. En concret, hem d'ajudar l'Església a Ruanda que, en aquests moments, malgrat l'abundància de sacerdots diocesans, té el repte de consolidar les parròquies i serveis diocesans; i, a més, tenen el gran repte de la creació de noves parròquies per a un millor servei dels cristians. Entre nosaltres tenim la realitat de molts temples, que en altres temps feren un servei, però que, per canvis demogràfics i, diguem-ho sense por, per manca de fe cristiana en el nostre poble, ara són difícils d'omplir i de mantenir. En canvi, en països com Ruanda tenen molts fidels, però pocs recursos per a construir, tant el temple parroquial com les altres edificacions necessàries per al funcionament parroquial.

Continuem, doncs, essent una diòcesi missionera. Acol·lim la crida que ens fa la Delegació Diocesana de Missions per a continuar ajudant aquelles Esglésies de països que ens fan presents tant el passat com el present de la nostra Església amb un cor obert a la missió universal, al servei de tota la humanitat.

